

РЕШЕНИЕ

№ 18102

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **ВАЛЕРИЯ Й. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110132272 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

С искова молба ищецът ***** е предявило срещу Р. И. Л. и Л. Г. Л. положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, с които се иска да бъде признато за установено, че ответниците вземания, за които има издадена заповед по чл.410 ГПК от 03.04.2023г. по ч.гр.д. № 15378/2023г. по описа на СРС, 27 състав, както следва:

от Р. И. Л. - за сумата от 247.63лв. – представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2022г. за топлоснабден имот – апартамент № 41, находящ се в *****, ведно със законната лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 38.39 лв. за периода от 15.09.2020г. до 09.03.2023г., сумата от 6.83лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.02.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, както и сумата от 1.23лв. - лихва за забава за периода от 31.03.2020г. до 09.03.2023г.;

от Р. И. Л. и Л. Г. Л. солидарно за сумата от 1238.18лв. – представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2022г. за топлоснабден имот – апартамент № 41, находящ се в *****, ведно със законната лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 191.94лв. за периода от 15.09.2020г. до 09.03.2023 г., сумата от 34.15лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.02.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната

лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, както и сумата от 6.14лв. - лихва за забава за периода от 31.03.2020г. до 09.03.2023г., претендирани солидарно от Р. И. Л. и Л. Г. Л.;

Ищецът твърди, че ответниците са били клиенти на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот - апартамент № 41, находящ се в *****, като за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2022г. била доставена топлинна енергия остойностена на сумата от 1485.82лв., като се дължала лихва за забава за периода от 15.09.2020г. до 09.03.2023г. в размер на 230.33лв., както и била неплатена и дължимата цена за услуга дялово разпределение за периода от 01.02.2020г. до 30.04.2022г. в размер на 40.98лв. и дължали лихва за забава за периода от 31.03.2020г. до 09.03.2023г. в размер на 7.37лв. Твърди, че ответникът Р. Л. е собственик на 1/6 ид.ч. от процесния имот, а останалата част от 5/6 ид.ч. се притежава от двамата ответници в режим на семейна имуществена общност.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответниците Р. И. Л. и Л. Г. Л., в който оспорват исковете. Твърдят, че в процесния имот няма радиатори в период от над двадесет години, поради което топлинна енергия за отопление не е подавана. Оспорват реалната доставка на топлинна енергия до имота в сочените от ищеца количество и качество. Оспорват в тази връзка доказателствената стойност на представените с исковата молба документи. Оспорват надлежността на отчитането и начисляването на евентуално потребената топлинна енергия, правилността на извършваното дялово разпределение, както и изправността на измервателните уреди и тяхната експлоатационна годност. Като допълнителен довод за недължимост в полза на ищеца на цената за извършване на дяловото разпределение сочат обстоятелството, договорът, сключен от етажната собственост и дружеството-топлинен счетоводител, е прекратен поради изтичане на срока му, с оглед на което ищецът не е легитимиран да получи плащане на цената за тази услуга. Считат, че не дължат заплащане и на претендираното вземане за лихва за забава, тъй като не са поставени в забава по надлежния начин съобразно приложимите общи условия. В условията на евентуалност правят възражение за погасяване на част от процесните задължения по давност.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа страна:

От приобщеното ч.гр.д. № 15378/2023г. по описа на СРС, 27 състав, се установява, че е образувано по заявление от 24.03.2023г., въз основа на което на 03.04.2023г. е издадена Заповед № 9798 за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, с която е разпоредено Р. И. Л. с ЕГН: ***** и адрес: ***** и длъжникът Л. Г. Л. с ЕГН: ***** и адрес: ***** да заплатят (по

отношение на 5/6 от квотите в режим на солидарност по чл.32 СК, а по отношение на другата 1/6 - от Р. И. Л., т.е. Р. Л. има самостоятелна 1/6 квота, а по отношение на другите 5/6 - солидарно между Р. Л. и Л. Л.), на *****, сумите 1 485,82 лева (хиляда четиристотин осемдесет и пет лева и 82 стотинки), представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2022 г. за топлоснабден имот, находящ се на адрес: ***** аб.№199876, ведно със законна лихва за период от 24.03.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 230,33 лева (двеста и тридесет лева и 33 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 09.03.2023 г., 40,98 лева (четиридесет лева и 98 стотинки), представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение, дължима за период от 01.02.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законна лихва за период от 24.03.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 7,37 лева (седем лева и 37 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 31.03.2020 г. до 09.03.2023 г., както и държавна такса в размер на 35,29 лева (тридесет и пет лева и 29 стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лева (петдесет лева). В срока по чл.414 ГПК е постъпило възражение от длъжника, поради което с разпореждане съдът е дал указания до заявителя, в изпълнение на които в срок е предявен настоящият иск по реда на чл.422ГПК.

С приетия за окончателен доклад по делото съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че за процесния период ответникът Р. Л. е била собственик на 1/6 ид.ч. от процесния имот - апартамент № 41, находящ се в *****, а останалата част от 5/6 ид.ч. са били собственост двамата ответници в режим на семейна имуществена общност, което се доказва и от приетия по делото нотариален акт за продажба на недвижим имот от 13.05.2008г.

Съгласно приетия и неоспорен по делото Договор от 03.06.2020г. се установява, че между ищеца и ТЛП е сключен договор при общи условия за извършване услугата на дялово разпределение, а от приетия договор № 732/20.09.2001г. се установява, че между ТЛП и Етажната собственост е сключен договор за извършване услуга дялово разпределение. Представен е протокол за проведено ОС на ЕС за избор на фирма за отчитане на изразходвана топлинна енергия и поставяне на уреди за топлинно отчитане. Приети по делото са и представени от ТЛП индивидуални справки за използвана ТЕ за процесния период, вкл. документи за годишен отчет, носещи подписа на клиента.

С доклада по делото съдът е обявил за служебно известни: Общите условия за продажба на топлинна енергия от ***** на потребители за битови нужди в гр.София, действащи след 26.06.2016г., които са представени към исковата молба.

От заключението на вещото лице по допуснатата и приета по делото СТЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че за

процесния период от 01.05.2019 г. до 30.04.2022 г. не е начисляван разход на ТЕ за сградна инсталация, общи част и отоплителни нужди, а е начислявана ТЕ само за нуждите на БГВ по показания на водомер за топла вода, като главните отчети били двустранно подписани, т.е. на база реален отчет. Общата дължима сума за периода от м.05.2019г. до м.04.2020г. след изравняване е в размер на 491.84лв., за периода от м.05.2020г. до м.04.2021г. след изравняване е в размер на 474.17лв., а за периода от м.05.2021г. до м.04.2022г. след изравняване е в размер на 519,82лв., общо 1485,83лв. Сумите за периода от м.04.2019г. до м.11.2019г. са в общ размер на 331,34лв.

От заключението на вещото лице по допуснатата и приета по делото ССЧЕ се установява, че начислените суми за топлинна енергия за процесния период са в общ размер на 1863.73лв., от които главница 1485.83лв. главница и 377.90лв. законни лихви, като няма данни за плащане на същите.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявени са положителни установителни иски по реда на чл.422 ГПК с правна квалификация чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

С доклада по делото съдът е разпределил в тежест на доказване на ищеца да докаже при условията на пълно и главно доказване следните материални предпоставки: 1. наличието на действително правоотношение (валидно сключен) по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и ги е предал на потребителите (т.е. следва да бъде доказано доставено количество топлинна енергия, качеството на потребители на топлинната енергия на ответниците - в качеството на собственици при заявените квоти което с оглед приетия за окончателен доклад по делото е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че за процесния период ответникът Р. Л. е била собственик на 1/6 ид.ч. от процесния имот, а останалата част от 5/6 ид.ч. са били собственост двамата ответници в режим на семейна имуществена общност) и 2. продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача, остойностено в размер на претендираната сума, както и в имота да е извършена услугата дялово разпределение, остойностена в размер на претендираната сума. По иска с правно основание чл. 86, ал. 1, предложение първо ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже изпадането в забава на ответниците за главните задължения, както и размера на законната лихва за забава за процесния период. По възражението за погасяване по давност - в тежест на ищеца е разпределено да докаже, че от настъпване на изискуемостта на вземанията са налице обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

Спорът по делото се концентрира по доставено количество топлинна енергия и

стойността на същата, изпадането на ответниците в забава и размер на претендираното обезщетение за забава, както и по възражението за погасяване на сумите по давност.

Не е спорно, че ответниците са собственици на процесния топлоснабден имот, като ответницата Л. е била собственик на 1/6 ид.ч. от процесния имот, а останалата част от 5/6 ид.ч. са били собственост двамата ответници в режим на семейна имуществена общност, от което съдът приема, че същите са пасивно легитимирани да отговарят на иска, като притежават качеството на потребител за битови нужди по см. на чл.153 ЗЕ.

Съдържанието на договора за доставка на топлинна енергия е уредено в общоизвестните Общи условия, утвърдени от ДКЕВР, които обвързват ответниците и без да са ги приели изрично, съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ, доколкото не се твърди и не се установява изключението по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. В чл.33 от Общите условия е прието, че купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45 дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, след което се начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва от деня на забавата.

По отношение на размер на доставеното количество топлинна енергия, съдът кредитира заключението на вещото лице по СТЕ, съгласно което се установява, че за процесния недвижим имот, за процесния период е била доставяна от ищеца услугата за топлинна енергия за БГВ на база реален отчет, така и била осъществявана услугата за дялово разпределение.

Съгласно чл.22, ал.2 от ОУ е уредено, че клиентите заплащат на Продавача (ищеца) стойността на услугата „дялово разпределение“, извършвана от избрания от тях Търговец (в случая ТЛП), като с оглед приетите и неоспорени по делото доказателства – индивидуални справки за използвана ТЕ за процесния период, съвкупност със заключението на вещото лице по СТЕ съдът прие за доказано, че е осъществявана услугата в размер на **40,98лв.**

По акцесорния иск за мораторна лихва:

С оглед чл.33, ал.5 вр. чл.33, ал.2 се дължи мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия, доколкото е предвидено, че при неизпълнение в срок на задълженията в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, се дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия.

По акцесорния иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение – в чл.22 от ОУ липсва срок за плащане на услугата за дялово разпределение, поради което купувачът изпада в забава след поканата (чл.84, ал.2 ЗЗД), поради което и доколкото по делото няма доказателства за покана за плащане на главницата за дялово разпределение преди подаване на заявлението, то **искът за мораторна лихва върху**

главницата за дялово разпределение е неоснователен (така и решение № 3959/22.12.2022г. по в.гр.д. № 10130/2021г. по описа на СГС).

По възражението за давност:

С оглед фикцията по чл.422, ал.1 ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на заявлението, т.е. 24.03.2023г. Претендираните вземания за топлинна енергия са за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2022г. Вземанията за топлинна енергия се погасяват с тригодишна давност (по чл.111, б. „в“ ЗЗД), като с оглед чл.33 ОУ **изискуемостта на вземанията настъпва в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, така и с оглед чл.3, т.2 ЗМДВИП давностният срок е спрял за периода от 13.03.2020г. до 22.05.2020 г.** (§ 13 от ПЗР, съобразно която сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник"), т.е. погасени са вземанията за периода от 01.05.2019г. до 30.11.2019г. в размер на 331,34лв. (с оглед данните по СТЕ) главница за топлинна енергия, като претенцията за дялово разпределение не се обхваща от давността. Или искът за топлинна енергия е основателен за сумата от **1154,49лв.** С оглед чл.119 ЗЗД с погасяване на главното вземане се погасяват и произтичащите допълнителни вземания, но доколкото действителният размер на мораторната лихва е 374,53лв. (при главница 1485,83лв. с оглед заключението на вещото лице по ССЧЕ без да се включва мораторната лихва върху главницата за дялово разпределение), то по чл.162 ГПК следва, че при основателна претенция за топлинна енергия за 1154,49лв. дължимата мораторна лихва, която не е погасена по давност е в размер на 291лв., то доколкото претенцията е за **230,33лв.,** то искът за мораторна лихва следва да се уважи изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на такива имат двете страни.

Ищецът е доказал сторени разноси в размер на 650лв. за експертизи, 75,78лв. за д.т., претендирал е юрисконсултско възнаграждение, което с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото съдът определи в размер на 100лв. Така и е сторил разноси по ч.гр.д. № 15378/2023г. в размер на 85,29лв. или общо 911,07лв. с оглед частичната основателност на исковете има право на разноси в общ размер на **736,19лв.** В исковото производство ответниците са доказали сторени разноси в общ размер на 476лв. за адв. възнаграждение. С оглед частичната неоснователност на исковете в полза на ответниците следва да се присъдят разноси в размер на 91,37лв., като с оглед особеното искане в исковата молба за компенсиране на разноси до размера на по-малкото (л.8 по делото), следва в полза на ищеца да се присъдят разноси в размер на **644,82лв.,** които се дължат от ответниците разделно.

Така мотивиран, СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

ДЕЛИИ.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че **Р. И. Л.** с ЕГН: ***** и адрес: ***** дължи на *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление *****, сумите: **192,41лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.12.2019г. до 30.04.2022г. за топлоснабден имот – апартамент № 41, находящ се в *****, ведно със законната лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **38.39 лв.** за периода от 15.09.2020г. до 09.03.2023г., сумата от **6.83лв.** - главница за дялово разпределение за периода от 01.02.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, за които суми има издадена Заповед № 9798 за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 15378/2023г. по описа на СРС, 27 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.11.2019г. за разликата над уважената част до пълния претендиран размер от 247.63лв., както и **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 1.23лв.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че **Р. И. Л.** с ЕГН: ***** и адрес: ***** и **Л. Г. Л.** с ЕГН: ***** и адрес: ***** дължат **СОЛИДАРНО** на *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление *****, сумите: **962,08лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.12.2019г. до 30.04.2022г. за топлоснабден имот – апартамент № 41, находящ се в *****, ведно със законната лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **191.94лв.** за периода от 15.09.2020г. до 09.03.2023г., сумата от **34.15лв.** - главница за дялово разпределение за периода от 01.02.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 24.03.2023г. до изплащане на вземането, за които суми има издадена Заповед № 9798 за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 15378/2023г. по описа на СРС, 27 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.11.2019г. за разликата над уважената част до пълния претендиран размер от 1238.18лв., както и **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 6.14лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 вр. ал.8 ГПК **Р. И. Л.** с ЕГН: ***** и адрес: ***** и **Л. Г. Л.** с ЕГН: ***** и адрес: ***** да заплатят разделно на *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление *****, разноски по делото в общ размер на **644,82лв.**

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ***** - трето лице помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____